

WIECZÓR JANA PAWŁA II

Spotkanie w rodzinach i kościołach

grudzień 2008

42

W nowym roku liturgicznym podejmujemy hasło: „Otoczmy troską życie”. Pierwszy z wieczorów poświęcimy życiu poczętemu, które nosiła w swym łonie także Najświętsza Maryja Panna. Przygotowując się do obchodów świąt Bożego Narodzenia, módlmy się z Janem Pawłem II za wszystkie poczęte dzieci.

OD POCZĘCIA – CZŁOWIEK

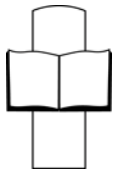
Zapalenie świecy i „Apel Jasnogórski”. Zapalenie świecy.

GŁOS PAPIEŻA: (*nagranie*; z homilii podczas Mszy św. w Radomiu, 4.06.1991): „Nie zabijaj, ale raczej chroń życie, chroń zdrowie i szanuj godność ludzką każdego człowieka [...]. Nie zabijaj, ale raczej przyjmij drugiego człowieka jako dar Boży”.

PROWADZĄCY: Ojciec Święty Jan Paweł II na wszelkie sposoby troszczył się o ochronę życia, szczególnie tam, gdzie chodziło o życie ludzi bezbronych, pozbawionych praw, słabych. Pan Jezus w łonie Najświętszej Maryi Panny również był bezbronnym dzieckiem, które poczęło się dzięki zgodzie Maryi: „niech mi się stanie...”. Módlmy się za wszystkie matki, by tak jak Maryja z największą miłością i poświęceniem przyjmowały poczęte życie, za wszystkie rodziny, by je strzegły, za społeczeństwa, by je otoczyły należną im troską.

WSZYSCY: Odmawiają „Pod Twoją obronę” i śpiewają pieśń, np. „Gdy klęczę przed Tobą”.

JAN PAWEŁ II – NAUCZYCIEL PRAWDY

LEKTOR: Z Ewangelii według św. Łukasza: „W szóstym miesiącu posłał Bóg anioła Gabriela do miasta w Galilei, zwanego Nazaret, do Dziewicy poślubionej mężowi, imieniem Józef, z rodu Dawida; a Dziewicy było na imię Maryja. Anioł wszedł do Niej i rzekł: Bądź pozdrowiona, pełna łaski, Pan z Tobą, błogosławiona jesteś między niewiastami. Ona zmieszała się na te słowa i rozważała, co miałyby znaczyć to pozdrowienie. Lecz anioł rzekł do Niej: Nie bój się, Maryjo, znalazłaś bowiem łaskę u Boga. Oto poczniesz i porodisz Syna, któremu nadasz imię Jezus” (Łk 1, 26-30).

PROWADZĄCY: Pan Bóg z wielkim zaufaniem zwraca się do Maryi. Powierza Jej tajemnicę Wcielenia. Ojciec Święty uczy, że każde poczęte życie jest wyrazem Boże-

go zaufania do rodziców, którym je powierza. Czym jest dla mnie tajemnica poczęcia nowego życia? Jak o niej myślę, mówię, jak wyrażam swój szacunek wobec niej?

LEKTOR: Z homilii Ojca Świętego Jana Pawła II: (Wrocław, 21.06.1983 – *nagranie*): „Na tym właśnie swym zaufaniu do rodziców Bóg oparł odniesienie: dziecko-rodzice. «Serce Boga im ufa». Na swym zaufaniu, zwłaszcza do matki, Bóg-Ojciec oparł odniesienie: dziecko-matka. «Serce... Boga jej ufa»! Bóg-Ojciec zechciał tak zabezpieczyć życie dziecka, swój skarb, aby zostało ono już od momentu swego poczęcia powierzone trosce najbliższego z bliźnich dziecka: jego własnej matce. «Serce Boga jej ufa»”.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy. Można włączyć podkład muzyczny.

LEKTOR: Z homilii Ojca Świętego Jana Pawła II (Radom, 4.06.1991 – *nagranie*): „Stwórca jest zarazem Najwyższym Prawodawcą, stwarzając bowiem człowieka na swój obraz i podobieństwo, wpisał w jego «serce» cały porządek prawdy, który warunkuje dobro i ład moralny, a przez to jest też podstawą godności człowieka – obrazu Boga. W samym centrum tego porządku leży przykazanie: «Nie zabijaj» – zakaz stanowczy i absolutny, który równocześnie afirmuje prawo każdego człowieka do życia: od pierwszej chwili poczęcia aż do naturalnej śmierci. Prawo to w sposób szczególny bierze w obronę ludzi niewinnych i bezbronych”.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy. Można włączyć podkład muzyczny.

LEKTOR: Z homilii Ojca Świętego Jana Pawła II (Radom, 4.06.1991 – *nagranie*): „Do tego cmentarzyska ofiar ludzkiego okrucieństwa w naszym stuleciu dołącza się inny jeszcze wielki cmentarz: cmentarz nienarodzonych, cmentarz bezbronych, których twarzy nie poznała nawet własna matka, godząc się lub ulegając presji, aby zabrano im życie, zanim jeszcze się narodzą. A przecież już miały to życie, już były poczęte, rozwijały się pod sercem swych matek, nie prze-czuwając śmiertelnego zagrożenia. A kiedy już to zagrożenie stało się faktem, te bezbronne istoty ludzkie usiłowały się bronić. Aparat filmowy utrwalił tę rozpaczliwą obronę nie narodzonego dziecka w łonie matki wobec agresji. Kiedyś ogląda-łem taki film – i do dziś dnia nie mogę się od niego uwolnić, nie mogę uwolnić się od jego pamięci. Trudno wyobrazić sobie dramat straszliwszy w swej moralnej, ludzkiej wymowie. Korzeń dramatu – jakże bywa on rozległy i zróżnicowany. Jednakże pozostaje i tutaj ta ludzka instancja, te grupy, czasem grupy nacisku, te ciała ustawodawcze, które «legalizują» pozbawienie życia człowieka nie narodzonego. Czy jest taka ludzka instancja, czy jest taki parlament, który ma prawo zalegalizować zabójstwo niewinnej i bezbronnej ludzkiej istoty? Kto ma prawo powiedzieć: «Wolno zabijać», nawet: «Trzeba zabijać», tam gdzie trzeba najbardziej chronić i pomagać życiu?”

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy. Można włączyć podkład muzyczny.

LEKTOR: Z homilii Ojca Świętego Jana Pawła II (Radom, 4.06.1991 – *nagranie*): „Zauważmy jeszcze, że przykazanie: «Nie zabijaj» zawiera w sobie nie tylko zakaz. Ono wzywa nas do określonych postaw i zachowań pozytywnych. Nie

zabijaj, ale raczej chroń życie, chroń zdrowie i szanuj godność ludzką każdego człowieka, niezależnie od jego rasy czy religii, od poziomu inteligencji, stopnia świadomości czy wieku, zdrowia czy choroby. Nie zabijaj, ale raczej przyjmij drugiego człowieka jako dar Boży – zwłaszcza jeśli jest to twoje własne dziecko. Nie zabijaj, ale raczej staraj się pomóc twoim bliźnim, aby z radością przyjęli swoje dziecko, które – po ludzku biorąc – uważają, że pojawiło się nie w porę. Musimy zwiększyć równocześnie naszą społeczną troskę nie tylko o dziecko poczęte, ale również o jego rodziców, zwłaszcza o jego matkę – jeśli pojawienie się dziecka stawia ich wobec kłopotów i trudności ponad ich siły, przynajmniej tak myślą. Troska ta winna znaleźć wyraz zarówno w spontanicznych ludzkich postawach i działaniach, jak też w tworzeniu instytucjonalnych form pomocy dla tych rodziców poczętego dziecka, których sytuacja jest szczególnie trudna. Niech również parafie i klasztory włączają się w ten ruch solidarności społecznej z dzieckiem poczętym i jego rodzicami”.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy. Można włączyć podkład muzyczny.

PROWADZĄCY: W dzisiejszy wieczór wszyscy możemy pomóc poczętym dzieciom przez naszą modlitwę. Prośmy też o światło Ducha Świętego, byśmy umieli podjąć własną część odpowiedzialności za pomoc rodzinom, matkom znajdującym się w trudnej sytuacji, za kształt naszego społeczeństwa, w którym zrodzenie i wychowanie dzieci wymaga prawdziwej odwagi.

LEKTOR: Słowa modlitwy podczas Apelu Jasnogórskiego (Częstochowa, 12.06.1987 – *nagranie*): „Maryjo, Królowo Polski, bądź z nami, czuwać nad każdym człowiekiem, nad każdą kobietą i nad każdym mężczyzną, nad każdym dzieckiem już poczętym w łonie matki! Czuwaj! Czuwaj nad każdym sumieniem. I ucz nas czuwać! Ucz czuwać wszystkie sumienia na tej ziemi ojczystej. Niech nie poddają się słabości! Niech nie ulegają łatwiznie! Niech nie stają się winni straszliwych grzechów. Niech żyją ze świadomością wszystkich Bożych przykazań, a zwłaszcza tego, które mówi: «Nie zabijaj!» Nie zabijaj dziecka poczętego w łonie matki!”

WSZYSCY: Odmawiają dziesiątek różańca – tajemnica I, Zwiastowanie. Następnie śpiewają pieśń, np. „Archanioł Boży, Gabriel”.

JAN PAWEŁ II – APOSTOŁ POJEDNANIA

PROWADZĄCY: Tzw. aborcja nie jest sprawą prywatną matki, sprawą prywatną rodziny. Ta śmierć zatacza coraz dalsze kręgi.

LEKTOR: Homilia w czasie Mszy Św. odprawionej na lotnisku w Masłowie (Kielce, 3.06.1991 – *nagranie*): „Nie można tutaj mówić o wolności człowieka, bo to jest wolność, która zniewala. Tak, trzeba wychowania do wolności, trzeba dojrzałej wolności. Tylko na takiej może się opierać społeczeństwo, naród, wszystkie dziedziny jego życia, ale nie można stwarzać fikcji wolności, która rzekomo człowieka wyzwala, a właściwie go zniewala i znieprawia. Z tego trzeba zrobić rachunek sumienia u progu III Rzeczypospolitej!

«Oto matka moja i moi bracia». Może dlatego mówię tak, jak mówię, ponieważ to jest moja matka, ta ziemia! To jest moja matka, ta Ojczyzna! To są moi bracia i siostry! I zrozumcie, wy wszyscy, którzy lekkomyślnie podchodzicie do tych spraw, zrozumcie, że te sprawy nie mogą mnie nie obchodzić, nie mogą mnie nie boleć! Was też powinny boleć! Łatwo jest zniszczyć, trudniej odbudować. Zbyt długo niszczone! Trzeba intensywnie odbudowywać! Nie można dalej lekkomyślnie niszczyć!”

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy. Można włączyć podkład muzyczny.

PROWADZĄCY: Wzywajmy Ducha Świętego, by wskazał nam, jak odbudowywać to, co zostało zniszczone przez grzech zabójstwa poczętego życia.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy. Następnie śpiewają „Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze tej ziemi”. Śpiew powtarza się po każdej prośbie.

LEKTORZY:

- Bóg, Stwórca i Prawodawca, powiedział: Nie zabijaj. Przepraszajmy Boga za grzech zabójstwa dzieci narodzonych. Przyjdź, Duchu Święty, i poucz nas o grzechu.
- Pan Bóg z zaufaniem powierza rodzicom życia nowego człowieka. Przyjdź, Duchu Święty, i wlej odwagę wszystkim, którzy wahają się, czy przyjąć dar nowego życia. Niech żadna matka, nosząca pod sercem dziecko, nie czuje się bezradna w swej brzemienności.
- Pan Bóg Syna swego dał, by żaden człowiek nie zginął. Módlmy się za ludzi, którzy żałują i cierpią z powodu zabójstwa poczętego dziecka. Przyjdź, Duchu Święty, i ulecz ich serca, niech doznają pełni Bożego Miłosierdzia.
- Pan Bóg pragnie, by ludzkie prawo było odzwierciedleniem Prawa Bożego. Przyjdź, Duchu Święty, do wszystkich ustanawiających prawa i sprawujących władzę, by troszczyli się o każde ludzkie życie.

WSZYSCY: Odmawiają modlitwę „Ojcze nasz”, śpiewają pieśń, np. „Niebioso, roś”.

PROWADZĄCY: Odmawia modlitwę o beatyfikację sługi Bożego Jana Pawła II.

Boże, w Trójcy Przenajświętszej, dziękujemy Ci za to, że dałeś Kościołowi Papieża Jana Pawła II, w którym zajaśniała Twoja ojcowska dobroć, chwala krzyża Chrystusa i piękno Ducha miłości. On, zawierając całkowicie Twojemu miłosierdziu i matczynemu wstawiennictwu Maryi, ukazał nam żywy obraz Jezusa Dobrego Pasterza, wskazując świętość, która jest miarą życia chrześcijańskiego, jako drogę dla osiągnięcia wiecznego zjednoczenia z Tobą. Udziel nam, za Jego przyczyną, zgodnie z Twoją wolą, tej łaski, o którą prosimy z nadzieją że Twój sługa Papież Jan Paweł II zostanie szybko włączony w poczet Twoich świętych. Amen.

Następuje błogosławieństwo (jeśli jest kapłan) lub znak krzyża i śpiew, np.: „Totus Tuus” lub „Barka”.

s. Agnieszka Koteja, albertynka

Niniejsze pomoce redagowane są w Centrum Jana Pawła II „Nie lękajcie się!”. Adres redakcji: www.totustuus.janpawel2.pl Wydawnictwo: wydawnictwo@stanislawbm.pl